

ЖИВОТВОРЯЩЕ ДРЕВО

Видається з благословення Блаженнішого Митрополита Київського та всієї України ВОЛОДИМИРА

ВИДАЄТЬСЯ ПРИ ХРАМІ ПРЕПОДОБНОЇ ПАРАСКЕВИ З БЛАГОСЛОВЕННЯ БЛАЖЕННІШОГО МИТРОПОЛИТА КИЇВСЬКОГО ТА ВСІЄЇ УКРАЇНИ ВОЛОДИМИРА

Святитель Миколай Чудотворець

Відтоді, як жив на землі й творив подвиги святитель Миколай, минуло 17-ть століть. Незважаючи на час, що розділяє нас, він, як і раніше, для всіх живий. Він чує всі прохання людські й даною йому від Бога благодаттю не лише виконує їх, але й випереджає.

Цей святий допомагає людям на суші й на морі, у в'язницях і лікарнях. Він допомагає кожній родині й кожній людині, яка просить його допомоги. Він допомагає Церкві й суспільству.

Святитель Миколай – один із небагатьох святих Церкви Христової, якого шанують не лише православні люди, але й всі християни і навіть нехристияни. Це дуже показово, оскільки до порожнього колодязя за водою ніхто не піде. Кожен із нас хоча б раз у житті звертався за допомогою до святителя Миколая й отримував її. Про це свідчить велика кількість храмів на честь святителя Миколая на теренах нашої землі. Саме ім'я – Миколай – одне з найбільш поширених у нашому народі. Це свідчить про бажання батьків мати святителя Миколая небесним покровителем для своїх синів.

Одним із перших храмів, побудованих рівноапостолюною княгинею Ольгою у Києві, була Свято-Миколаївська церква. Її спорудили над могилою князя Аскольда – першого руського князя-християнина, якого у хрещенні звали Миколаєм.

Київ зберіг згадку про дивовижне врятування святителем немовляти, який пото-

нув у Дніпрі. Великий чудотворець, почувши скорботні молитви батьків, вночі викинув хлопчика з води, оживив його і поклав на хорах храму Святої Софії перед своїм чудотворним образом. Тут вранці й знайшли врятовану дитину щасливі батьки.

В особі святителя Миколая ми маємо заступника перед престолом Божим, помічника, лікаря, визволителя й розрадника.

Про святителя Миколая можна сказати словами святого апостола Павла: "Усе можу в Ісусі Христі, Котрий мене зміцнює". Святий Миколай жив не для себе, але для людей, відтак – для Господа. Він завжди був із хворими і нездоленими, з тими, хто плакав і побивався.

Життя святителя Миколая рясніє багатьма прикладами допомоги людям, один із яких особливо тішить серце. У місті Патри жив чоловік, який мав трьох дітей. Дізнавшись про це, святитель Миколай вночі, таємно, дав три вузлики золота, позбавивши тим самим родину від гріховного падіння, а безпроданниці змогли щасливо вийти заміж. Подібні приклади, що їх ми зустрічаємо у житті, переконують нас у тому, що життя святителя Миколая було переповнено справами любові й милосердя.

Цей святий мав чисте серце, наповнене любов'ю до людей, і смиренний дух. Проте у захисті Істини святитель Миколай був ревним

воїном. У 325 році святитель брав участь у Першому Вселенському Соборі у Нікеї, де було прийнято Символ Віри.

Сама Істина явила нам святителя Миколая взірцем віри та лагідності. Своїм смиренням він досягнув висоти, своєю убогістю – багатства.

Святитель Миколай мирно відійшов ко Господу в другій половині IV століття. Його святі моці починають сьогодні в італійському місті Барі, де вже протягом багатьох століть виточають цілоще миро, від якого й сьогодні багато людей отримують зцілення.

Віруючі шанують святого і приходять до нього з молитвою. Святитель Миколай завжди був з нашим народом, він постійно присутній серед нас і допомагає

нам у справі спасіння, він завжди поспішає на допомогу до тих, хто його кличе. Він молить Бога про всіх людей, щоб Господь освятив нас істиною Своєю, аби за його прикладом ми ввійшли в радість Господа Нашого. Амінь.

Володимир

**Митрополит Київський і всієї України,
Предстоятель Української
Православної Церкви**

"Просимо всіх, кому не байдуже здоров'я Предстоятеля нашої Церкви, підсилити молитви за одужання Блаженнішого Митрополита Володимира," – *Олександр, архієпископ Переяслав-Хмельницький і Вишневський, секретар Предстоятеля УПЦ.*

Молимся Тебе, Боже наш, о рабе Твоєм Блаженнейшем Митрополите Владимире. Немощствующа посети милостию Твоею, прости ему всякое согрешение вольное и невольное. Эй, Господи, врачевную Твою силу с небесе низпосли, прикоснися телеси, угаси огневицу, укроти страсть и всякую немощь таяющуюся, вуди врач рабу Твоему Блаженнейшему митрополиту Владимиру, воздвигни его от одра болезненного и от ложа озлобления цела и всесовершенна, даруй его Церкви Твоей благоугождающа и творяща волю Твою.

Дорогі брати і сестри!

Вітаємо Вас із зимовими святами!

Світло зустріли ми день пам'яті Святителя Миколая. Дякуємо всім, хто долучився до доброї справи підготовки подарунків для діток-сиріт з Копилівського будинку-розподільника та макарівського Центру соціально-психологічної реабілітації дітей, всім, хто допомагав в організації свята, вистави та поздоровленні юних шанувальників Святого Миколая в наших селах.

Ось і добігає кінця ще один рік. Ще один рік, який ми прожили з ласки Божої.

Господь дарував нам цей час, щоб ми ствердилися в істині, зросли в любові до Бо-

га і ближнього, яка досягається справами милосердя і співчуття.

Чи вдалося це нам? Добре, якщо вдалося. Якщо ж навіть і ні, якщо в цьому році ми не встигли докласти достатніх зусиль, постійно відкладаючи це на потім, – не впадаймо у відчай. Поспішімо робити добрі справи, – ще є час. Озирнімося, – кому зараз вкрай потрібна наша допомога? Може, хоча б добрим ставленням та співчуттям?

Благотворімо, бо це є діло Боже. Щедро даруймо нашу любов, бо її від цього лише більшає. Квапмося робити добро.

З любов'ю та повагою, настоятель Хрестовоздвиженського храму с. Мостище, храму Преподобної Параскеви Сербської сіл Лишня та Осикове, парафії на честь ікони Божої Матері "Всецариця" с. Осикове, депутат Макарівської районної ради, голова постійно діючої комісії з благодійництва районної ради та Макарівського благочиння УПЦ, керівник прес-служби та видавничого відділу благочиння Ігумен Філарет (Сгоров), церковна громада

Подведем итоги уходящему году

Что же получили мы в прошедший год от Бога? Главное – целый год покаяния. Тогда как многие не приносящие плода смоковницы Садовник срубил, нас – ленивых и грешных – Он целый год терпел в Своем саду (земной Церкви), ожидая нашего обращения, цвета и плодотворения... Слава Тебе, Всещедрый Господи, за сие долготерпение!

Вспомни каждый по мелочам все, что было с тобой в прошедший год, – и ты увидишь множество доказательств промыслительной заботы и любви к тебе Господа: одного, несмотря на приговор врачей, Господь подымал от смертного ложа; другой избежал сокращения и лишения работы, а отсюда голода, холода и нужды; иному возвращался семейный мир, налаживались хорошие семейные отношения; многие в дни скорби и уныния получали неожиданное утешение...

Нет возможности перечислить всех благодеяний, которые Бог посылает людям: и обильный урожай, и хорошая работа, и добрый друг в беде, и слезы покаяния во грехах, и крепость в скорбях, и надежда в страданиях, и участие ближнего, и материальная помощь...

Что мы сами сделали в уходящем году?

Заботились ли мы о спасении души? Боролись ли со злыми навыками, корчевали ли свои страсти, очищали ли душу свою от грехов? Звали ли святое покаяние и возлюбили ли токи слез?

Ловили ли святые семена евангельского учения? Часто ли мы посещали храмы – дома молитвы, одры умирающих, хижины страждущих и им подобные обители – места научения христианскому благочестию, истинному покаянию и смирению?

Украшали ли убогую душу христианскими добродетелями, починили ли одежду Крещения, разодранную грехами?

Итак, душе, дано тебе еще время для покаяния...

По Священномученику Аркадию (Остальскому)

Великий "семейный" святой

Беседа с протоиереем Евангелом Кутрасом, клириком храма святителя Спиридона (с. Корфу, Греция)

– По традиции святителю Спиридону молятся о разрешении жилищных и финансовых проблем. Поскольку наличие денег и жилья немаловажно для устройства семейной жизни, домашнего очага, то можно сказать, что святитель Спиридон – семейный святой. Сохранились ли какие-то советы святителя на эту тему?

– Как нам известно, у святителя Спиридона была семья – тогда епископам разрешалось иметь семью, – и он известен как большой знаток семейных проблем. Из жития святителя мы знаем, что он помогал людям, особенно семьям. И по традиции, которая для нас священна, мы и сейчас верим, что святитель помогает решать семейные проблемы.

Тем, у кого были денежные или семейные проблемы, святой Спиридон Тримифунтский говорил: "Пусть у тебя будет настоящая любовь к Богу, и Бог тебе все даст. Ты не должен использовать то, что имеешь, лишь для себя одного; нужно помогать и тем людям, которые живут рядом с тобой".

Именно такой случай упоминается в житии святителя Спиридона. Как известно, святой Спиридон был кроток, нестяжатель и весьма милостив. У него был обычай часть своего урожая раздавать беднякам, а другую – давать нуждающимся в долг. При этом святитель просто показывал вход в кладовую, где каждый мог взять столько, сколько ему необходимо, а потом таким же образом вернуть, без проверки и всякого отчета. Как сказано в акафисте святому: "Жизнь проводя в убожестве и нищете, нищим и бедным был еси питатель и помощник..."

Господь дарует нам все блага и богатства, насколько это для нас полезно. И мы должны использовать дарованные нам земные блага, согласно Его воле, так, как хочет Он. Все наше имущество даровано нам от Бога, и мы не имеем права использовать его, руководствуясь только своими эгоистическими интересами.

Для нас пример того, как распоряжаться богатством на благо ближнего, – святитель Спиридон. Однажды два вора ре-

Закінчення на стор. 4

Святитель Спиридон Триміфунтський (Пам'ять – 25 грудня за новим стилем)

***

Один відомий святому землероб прийшов до багача під час голоду з проханням позичити йому хліба на прожиток і обіцяв з лишком повернути дане йому, коли настануть жнива. У багача були житниці, повні хліба, але він виявився немилосердним до бідняка, так що не хотів навіть і слухати його.

– Без грошей, – сказав він, – ти не отримаєш від мене жодного зерна.

Тоді бідний землероб заплакав і пішов до святителя Божого Спиридона, якому й розповів про свою біду. Святитель утішив його й відпустив додому, а на ранок сам прийшов до нього і приніс цілу грудку золота. Він віддав його землеробу і сказав:

– Віднеси, брате, це золото тому торговцю хлібом і віддай його в заставу, а торговець нехай позичить тобі стільки хліба, скільки тобі зараз потрібно на прожиток, коли ж буде урожай і ти матимеш надлишок хліба, ти викупи цю заставу і принеси її знову мені.

Бідний землероб узяв з рук святительських золото і поспіхом пішов до багатія. Користолюбний багач зрадив золоту й негайно ж дав бідному стільки хліба, скільки йому було потрібно. Потім голод минув, був хороший врожай, і після жнив землероб той віддав з лишком багачу позичений хліб і, взявши у нього назад заставу, відніс її з подякою святому Спиридону. Святій узяв золото і пішов у свій сад, покликавши із собою і землероба.

– Пішли, – сказав він, – зі мною, брате, і разом віддамо це Тому, Хто так щедро позичив нам.

Увійшовши до саду, він поклав золото біля огорожі і став молитися. І раптом груда золота заворушилася і перетворилася на змію, яка почала звиватися й повзати. Таким чином, спочатку змія, за молитвою святого, перетворилася на золото, а потім так само чудесно із золота знову стала змією.

За царювання Константина Великого, першого імператора-християнина, у 325 році після Р.Х. в Нікеї зібрався II Вселенський Собор для викриття еретика Арія (який нечесливо називав Сина Божого творінням, а не Творцем усього) і для сповідання Господа Ісуса Єдиносущним з Богом Отцем.

З дозволу царя на Соборі були присутні і грецькі мудреці. Наймудріший з них став на захист Арія і хизувався своїм красномовством, намагаючись висміяти вчення православних. Блаженний Спиридон, чоловік невчений, який знав тільки Ісуса Христа, і до того ж розіп'ятого (1 Кор. 2: 2), просив отців дозволити йому вступити у змагання з цим ритором, але святі отці, знаючи, що він – людина проста, зовсім не знайома з грецькою мудрістю, відмовлялися йому. Однак святий Спиридон, відаючи, яку силу має премудрість Бога, і наскільки безсила перед нею мудрість людська, звернувся до філософа і сказав:

– Єдиний є Бог, Який створив небо й землю і з землі створив людину і облаштував усе інше, видиме й невидиме, Словом Своїм і Духом. І ми віруємо, що Слово – це є Син Божий і Бог, Який, змилосердившись над нами, заблудлими, народився від Діви, жив з людьми, постраждав і помер заради нашого спасіння і воскрес, і з Собою співвоскресив увесь рід людський. Ми очікуємо, що Він прийде судити всіх нас праведним судом і кожен матиме відплату згідно з вчинками його, віруємо, що Він одного єства з Отцем, рівний з Ним за владою і честью... Так сповідуємо ми і не намагаємося досліджувати ці таємниці розумом, і ти – не насмілюйся досліджувати, як усе це може бути, бо таємниці ці вищі за твій розум і набагато перевершують усіляке людське знання.

Потім, трохи помовчавши, святий запитав:

– Чи не так і тобі все це видається, філософе?

Проте філософ мовчав, наче йому ніколи не доводилося змагатися.

Нарешті він сказав:

– І я думаю, що все справді так, як ти говориш.

І філософ, звернувшись до своїх друзів і учнів, заявив:

– Слухайте! Поки змагання зі мною велося за допомогою доказів, я виставляв проти одних доказів інші і своїм мистецтвом сперечатися спростовував усе, що мені доводило. Однак замість доказів від розуму з вуст цього старця почала виходити якась особлива сила, і докази безсилі проти неї, оскільки людина не може противитися Богові. Якщо хто-небудь з вас може мислити так само, як я, то нехай увірує у Христа, й разом зі мною нехай послідує за цим старцем, вустами якого говорив Сам Бог.

І філософ, прийнявши Православну християнську віру, радів, що був переможений у змаганні святим на свою ж власну користь. Раділи й усі православні, а еретики зазнали великого посоромлення.

***

Якось до святого прийшов один чоловік, який хотів купити з його стада сто кіз. Святий Спиридон звелів йому залишити певну суму за встановленою ціною і потім узяти куплене. Але той залишив вартість дев'яноста дев'яти кіз і приховав вартість однієї, гадаючи, що це не буде відомо святому, який, через свою сердечну простоту, був абсолютно відсторонений від будь-яких життєвих турбот. Коли обидва вони були в огорожі, покупець, відділивши сто кіз, вигнав їх за огорожу. Але одна з них, ніби розумна й добра раба, яка знає, що вона не була продана своїм па-

ном, швидко повернулася і знову вбігла в огорожу. Покупець знову взяв її і потяг за собою, але вона щоразу виривалася і знову прибігала в загін. Тоді святий Спиридон, зрозумівши, в чому річ, і не бажаючи разом з тим на людях викрити нечесного покупця, сказав йому тихо:

– Дивися, сину мій, мабуть, не даремно тварина так поводить, не бажаючи йти до тебе: чи не приховав ти належної ціни за неї? Чи не тому вона й виривається у тебе з рук і біжить до огорожі?

Покупець засоромився свого вчинку, розкрив свій гріх і просив прощення, а потім віддав гроші й узяв козу, – і вона сама покірливо і смиренно пішла до нього додому попереду свого нового господаря, який її купив.

***

Коли померла дочка Спиридонова Ірина, до святого прийшла одна жінка і з плачем розповіла, що вона віддала його дочці деякі золоті прикраси на збереження, а оскільки та невдовзі померла, то передане невідомо куди ділося. Спиридон шукав, куди могли бути заховані прикраси, по всьому будинку, але не знайшов їх. Зворушений сльозами жінки, святий Спиридон разом зі своїми домашніми підійшов до труни своєї доньки і, звертаючись до неї, як до живої, промовив:

– Дочко моя Ірино! Де знаходяться прикраси, ввірені тобі на збереження?

Ірина, ніби прокинувшись від глибокого сну, відповіла:

– Господарю мій! Я заховала їх у цьому місці будинку, – і вона вказала місце.

Тоді святий сказав їй:

– Тепер спи, донечко моя, поки не збудить тебе Господь усіх під час загального воскресіння.

На всіх присутніх, які побачили таке дивне чудо, напав страх. А святий знайшов у вказаному померлою місці заховане й віддав тій жінці.

Закінчення. Поч. на стор. 2

шили похитити овець угодника Божия. Глибокою ночью вони забралися в його овчарню, но невидима сила связала их. Утром святитель пришел проверить стадо и, увидев связанных разбойников, с молитвою их развязал, а потом еще долго уговаривал оставить беззаконный путь и жить честно. За ночь они очень устали, и святой Спиридон отпустил их, подарив им одну овцу со словами: "Пусть же не напрасно вы бодрствовали". Они были нечестными людьми и пришли ограбить святого, а он проявил к ним любовь и милосердие и подарил им овцу.

И истинное почитание святителя Спиридона в том, чтобы начать подражать его жизни.

— *Очень у немногих есть счастливая семья. Как это достичь?*

— Говорить о семье – священное дело. А в особенности о великом таинстве брака, о соединении мужчины и женщины. Это священное установление, благословленное Самим Богом, в наши дни переживает, увы, большой кризис. Вот почему так важно постоянно обращаться к Священному Писанию для того, чтобы получить наставление, узнать, что говорит о семье Слово Божие. Великое таинство брака может существовать, только если

Великий "семейный" святой

брак основан на любви, которая дается от Бога. И мужчины, и женщины имеют перед Богом в семье абсолютно одинаковые обязанности. Роль каждого из супругов является очень значимой, а в особенности тогда, когда они поступают во всем по воле Божией. В семье супруги не должны обращать внимания на разницу между ними и говорить, что он (или она) от меня отличается тем-то и тем-то. Муж и жена в законном браке являются одним целым, но, с другой стороны, у каждого есть своя роль. Известно, что и святитель Спиридон указывал на то, что у мужа, как и у жены, есть своя особая роль в семье.

— *Если женщина просит у святого о создании семьи, значит ли это, что она должна попросить, чтобы Господь послал ей такого супруга, через которого она будет духовно расти?*

— Из Священного Писания мы знаем, воля Божия заключается в том, что Господь даровал женщине определенную роль. Она является товарищем, спутником мужа, супругой мужа и матерью, и она должна исполнять именно эти свои обязанности, данные ей Господом. Бог даровал Адаму и Еве наслаждаться творением, которое Он создал. В этом и проявляется любовь Божия, что Господь даровал людям свое творение – этот мир, и они радуются ему. Но помимо этого, Создатель еще дал им возможность самим быть творцами. Мужчина и женщина создают семью, и уже не только эти двое, но и другие люди радуются все вместе творению Божию. Таким образом, и муж, и жена должны друг другу помогать в том, чтобы достичь обоже-

ния, того подобия Божия, которое было потеряно. И не только они, но и их дети, и вся их семья должна прийти к этому. Женщина помогает семье достичь этой цели обожения только тогда, когда она правильно исполняет свои обязанности в семье.

— *То есть женщина должна создавать такую атмосферу в семье, которая поможет духовно расти всем ее членам?*

— Роль женщины в семье очень велика. Мужчина ждет от жены ее тепла, ее нежности, ее материнской любви – всего того, чего нет у него самого. В семье женщина является сердцем, а мужчина является умом. Как прекрасно, когда муж открывает дверь своего дома и видит улыбку своей жены, ее нежность, ее любовь. Но часто ошибка мужчины в том, что он не берет во внимание и не ценит тот вклад, который женщина вносит в семейную жизнь своей нежностью и любовью.

Как мы уже говорили, оба – и муж, и жена – являются опорой семьи, однако у жены особая роль в семье, определяемая ее материнскими качествами. Хотелось бы привести такой пример. Вот семья подошла к перекрестку. Мать держит своего пятилетнего ребенка на руках, а муж стоит рядом с ней. По дороге мчатся машины, и светофор горит красным светом. Вдруг ребенок вырывается и оказывается на проезжей части. Мать сразу же бросается к ребенку, не обращая внимания на опасность, и принимает в объятия своего малыша. На такой поступок ее толкает ее природная роль. А мужчина же в это время, оставив их обоих, пытается перегоро-

дить путь трамваю, который движется прямо на них. В этом его роль: муж старается преградить путь надвигающейся опасности. Мать же берет в объятия своего ребенка. Так оба – и муж, и жена – действуют во благо всей семьи.

— *На этом примере хорошо показаны роли мужчины и женщины: мужчина защищает, а женщина сохраняет. Известно, что Греция крепка своими семейными традициями. К тому же, в Греции никогда не закрывали храмы и не запрещали Библию. В связи с этим хотелось бы узнать, какие основные принципы исповедуют греческие супруги, чтобы сохранить свою семью?*

— В разных семьях уклад создается по-разному. Это зависит от воспитания обоих супругов, от различных условий, в которых они живут. Однако есть некоторые характерные черты греческой семьи, такие как, например, любовь друг к другу, взаимопонимание, умиротворенность, забота о детях, желание сохранить брачный союз. Мы сейчас в Греции тоже переживаем кризис семьи, поскольку на нас влияют те традиции и явления, которые извне приходят к нам в страну. Однако ни мы, греки, ни вы, русские, не должны бояться и пугаться этого, ведь вы имеете православную христианскую традицию и живете согласно этой православной традиции. Поскольку истина является единственной и одной, то это та истина, которую нам открыл Сын и Слово Божие. Христос сказал: "Познаете истину, и истина сделает вас свободными".

*Из интервью с протоиереем
Евангелом Кутрасом.
А.Сигутин, О.Степаненко.
www.pravoslavie.ru*

Смирнене прохання не використовувати видання з побутовою метою, а, прочитавши, передати його друзям. З благословення Священноначалія Української Православної Церкви в Макарівському Благодійному створено телефон духовної допомоги. Зателефонувавши за номерами +380-67-406-05-10; +380-50-312-46-16, ви зможете отримати поради православних священників, педагогів, психологів. Відгуки, запитання та пропозиції для газети надсилайте за електронною адресою: paraskeva_s@ukr.net. Редактор – ігумен Філарет (Єгоров), настоятель храму Преподобної Параскеви Сербської сіл Лишня та Осикове, парафії на честь ікони Божої Матері "Всецариця" с. Осикове і храму Воздвиження Хреста Господнього с. Мостище, голова постійно діючої комісії з благодійництва Макарівської районної ради та Макарівського Благодійництва.